

tro på det, så vil jeg sige: Det står i en artikel i Århus Stiftstidende den 1. december i år.

Lone Møller (S):

Jeg vil bare spørge, om statsministeren ikke kan bekræfte, at hr. Jørgen Winther med bare minimal brug af hjemmearbejde kunne have fået oplyst, at sagen var løst, inden hr. Jørgen Winther rejste denne her sag?

Og så er det jo korrekt, at der står nogle artikler i avisen, men er beslutningen, der er truffet, ikke – og det vil jeg gerne bede statsministeren om at bekræfte – at de patienter, der efter en lægelig vurdering har behov og brug for og gavn af dette medikament, også vil få det?

Charlotte Antonsen (V):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at det er op til overlægerne selv at vurdere, om man vil afsætte penge til ny behandling, og om det ikke er statsministeren bekendt, at selv om man traf en beslutning den 3. november i år, så siger overlæger, bl.a. fra Odense Universitetshospital, alligevel til pressen, at man ikke mener, at man får penge til behandling med Herceptin næste år, og at man i øvrigt plejer at være ret god til at forklare, hvorfor vi ikke har penge til det.

Så det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er, at uanset hvad statsministeren har sagt, er det så ikke rigtigt, at der ikke er nogen garanti for, at brystkræfttramte kvinder kan få den ny behandlingstype?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Først til hr. Jørgen Winther: Altså der er mange måder at drive politik på. Men hvis man begynder at tage mennesker, som er i en ulykkelig situation, som gidsler i en politisk debat, er det ikke godt. Jeg har allerede redegjort for de beslutninger, som amterne har truffet. Der er afsat penge udtrykkeligt til det formål. Det er ikke overlægerne, der afsætter penge; det ved hr. Jørgen Winther udmærket godt. Det er amterne, der afsætter pengene, og pengene har man principielt givet tilsagn om skal være der, således at de behandlinger er i gang.

Jeg kan bekræfte over for fru Lone Møller, at de mennesker, de patienter, der har brug for den behandling, også vil få den efter de beslutninger, der er truffet, og jeg kan også bekræfte over for fru Lone Møller, at hvis hr. Jørgen Winther havde gjort sig den ulejlighed at se efter i almindeligt tilgængelige informationer – denne be-

slutning, der er truffet for vel tre ugers tid siden – jamen så var der intet grundlag for, at vi skulle have denne polemik her i Folketingssalen i dag.

Til fru Charlotte Antonsen kan jeg derfor også sige, at det ikke er overlægerne, der beslutter at afsætte penge; det er amterne, der beslutter det, og amterne har nu truffet beslutning om, at denne behandling skal gennemføres, og det går jeg naturligvis fuldt og helt ud fra at den bliver, sådan som vi har set det ved tidligere lejligheder.

Jørgen Winther (V):

Jamen jeg vil gerne oplyse statsministeren om et par tal, som statsministeren åbenbart ikke er vidende om. Jeg kan sige, at i Tyskland har man brugt det her præparat til ca. 2.000 patienter, og det er siden ultimo august. Og i Danmark har otte eller ni patienter fået det. Det vil sige, at det er 15 til 20 gange flere, også når man tager hensyn til indbyggertal, der har fået det i Tyskland.

Så altså, jeg må sige, at jeg har ret, når jeg siger, at der er en vis træghed i Danmark. Det er, som om vi på næsten på alle områder inden for nye kræftbehandlinger er langsommelige. Det gælder også de nye strålebehandlinger, som vi har talt så meget om her i Folketinget og andre steder. Det er, som om vi er langsommelige.

Og det, jeg ikke forstår, er, at når statsministeren siger, at han gerne vil have et godt, effektivt sundhedsvæsen, hvorfor sætter man sig så ikke i spidsen for at sørge for, at vi får det? Det gjorde statsministeren angående betainterferon til dissemineret sklerose. Og sagen er her: Der er stadig væk overlæger i Danmark, der siger, at de ikke kan bruge det på grund af økonomien.

Charlotte Antonsen (V):

Det lyder næsten, som om statsministeren tror, at det er amterne, der bestemmer, hvilken medicin patienterne skal have. Men det tror jeg dog trods alt ikke om statsministeren. Derfor vil jeg gerne bede statsministeren bekræfte, at amterne fastsætter budgetterne, og derefter skal lægerne inden for disse budgetter tage stilling til, hvad der er mulighed for at behandle.

Og dertil vil jeg gerne spørge statsministeren: Er det ikke rigtigt, at det tværtimod er regeringen, der har bragt mennesker i en meget ulykkelig situation og har taget dem som gidsler? Altså vi kan jo se af statistikken, at danske kræftpacienter dør i langt større antal end kræftpacienter i vore nabolande, blandt andet når vi taler om brystcancer. Er det ikke uheldigt, at hvis man er